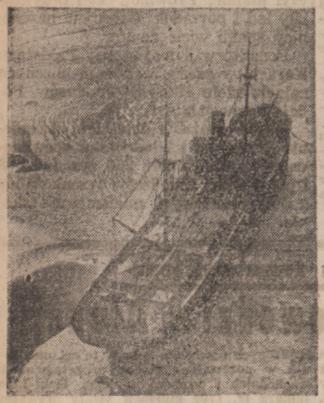

Głosy dyskusyjne Czytelników

„Do jedności i przezwyżyczenia zła przez moralne odrodzenie”

Szanownej Redakcji „Narodowca” przesyłam najserdeczniejsze pozdrowienia, a wszystkim zbudne drogi niemości i zwycięstwa...

Statek włoski na lawicy piaskowej u brzegów Anglii

Parowiec włoski „Silvia Oborato” o pojemności 2.327 ton, ostoił na lawicy piaskowej pod Goodwin, u wybrzeży Anglii...

Twarda droga Mikołajczyka i Żuławskiego w walce o demokrację

Znany amerykański socjalista, p. Lister M. Oak, ogłosił swe relacje, o Polsce w postaci książki. „Trzy godziny rozmawiałem z Mikołajczykiem” — pisze Oak...

Myszka Mickey i jej twórca

W życiu człowieka musi wleknąć do konyca trud i niedostatki, zanim dojdzie do swego celu. Jednak bardzo często te przeszkody nie tylko go nie zniechęcają, ale przeciwnie, hartują jego waleczność...

pał upajających, szczyt trzeźwości przez towarzysztwa wstrzemięźliwości, to zmniejszenie naszego narodu wielu zych plag. Wstrzymać się od palenia tytoniu, a czas obojędnie na naukę, na poznanie sztuki i pozytywnej pracy...

Trzeba nam z poetą Wyspiańskim sięgać po lepszą dolę i leć przynajmniej jeździ, która tkwi w nas. Podnosząc siebie — podniesiemy cały naród nie tylko na wyższy poziom życia, ale i ducha...

Agenci i organizatorzy PPR wznawiają sobie i innym, że chodzi o pomysłowe rozwiązanie interesów ludu pracy. Głównie, że o zdobyl, tego nie dadzą sobie za nie w świecie wydrzeć. A przecież patrzymy tu na obywateli na niszczenie życia narodowego...

Kraj przyszłości

Palestyna jest krajem wielkich możliwości na przyszłość i różnic politycznych, jakie istnieją między jej mieszkańcami, Arabami a Żydami, stają poważnie na przeszkodzie do jej rozwoju...

„My też wierzymy, że Polacy nigdy nie poddadzą się. Nie upadną, skoro będą kroczyli po twardej drodze, jaką obrali i wytknęli Mikołajczyk i Żuławski. Twarda to droga ale naprzódza i pewna.”

Palestyna i jej zagadnienia

(Od własnego korespondenta)

Palestyna jest nie tylko urozmaico-nym krajem pod względem politycznym, ale jest ona niezwykle różnorodną pod względem gleby i klimatu. Przedzielona doliną Jordanu na Palestynę Zachodnią (mandatową) i Wschodnią (Królestwo Transjordanii) posiada ona cztery strefy: nadbrzeżną, znaną jako dolinę Ezdrelońska, górską — zachodniej Palestyny, dolinę Jordanu a wreszcie gór Transjordanii.

Najgorętszym miesiącem w Palestynie jest zwykle sierpień, najzimniejszy zaś styczeń. Okres deszczowy, palestyńska zima, trwa zwykle od października do marca lub kwietnia, opady roczne wynoszą przeciętnie 520 mm. Upały, zaczynające się w kwietniu, trwają do października. Podczas tego okresu ziemia czerpie wilgoć z rosy, co umożliwia letnie zbiory bez sztucznego nawadniania.

Muzułmanie i Żydzi Ludność Palestyny wedle ostatniego spisu z 1940 roku wykazywała następujące cyfry: Muzułmanów 1.200.697, Żydów 600.859. Chrześcian 225.000, innych 16.555, te cyfry wzrosły w ostatnich latach — zwłaszcza jeśli chodzi o Żydów, u których liczba narodziń jest wielka, oraz nielegalna imigracja zasila dość znacznie ich szeregi.

Klimat palestyński jest łagodny, niebo koloru lazurowego niepokryte w okresie letnim ani jedną chmurką. Ten klimat stwarza specjalnego człowieka. Z jednej strony rozleniwia go, z drugiej pobudza. Człowiek, który mieszkał w tym kraju, przyswajał się do innego klimatu, a cała natura tego pięknego kraju nadaje jej mieszkańcom specyficzne oblicze i nakazuje prowadzić specjalny tryb życia.

Jeśli Mikołajczyk, Żuławski lub niektórzy dostojnicy kościelni są „nielojalni”, „nieojajalni” są też liczni członkowie PPS na wysokich stanowiskach rządowych, ponieważ podzielają powszechną opozycję przeciw dominacji komunistów. U większości Polaków patriotyzm idzie przed przekonaniami politycznymi. Polacy są dziwnymi ludźmi. Prawdopodobnie są, że mimo geograficznego położenia ich nieszczęśliwego kraju, mają prawo do niepodległości. Walczyli o nią przez wieki i nie poddadzą się obecnie.”

Poznajmy kraje świata

Meksyk, kraj kontrastów, gdzie obok śladów starej kultury indyjskiej, rozwinęła się nowoczesna demokracja, posiada okolicę gorzyszczy i nizinne klimacie podzwrotnikowym, obfituje w kopalnie i posiada znaczną produkcję rolniczą. Powierzchnia kraju obejmuje 1.900.000 km²; z 22 milionami mieszkańców. Na północy graniczy ze Stanami Zjednoczonymi, na wschodzie z Zatoką Meksykańską na południu z Gwatemalą i na zachodzie z Pacyfikiem. Stolicą, słynną z piękności, jest Meksyk, leżący w środku płaskowyzgi centralnej. Stałym przedstawicielem kraju w siedzibie Narodów Zjednoczonych jest dr. Luis Padilla Nervo. Sztandar narodowy składa się z trzech pionowych pasów, zielonego, białego i czerwonego; herb przedstawia orła walczącego z węzelem.

Meksyk

(Foto: Aperiens des Nations Unies)

Jaka jest dotychczasowa droga tych powikłań, i jak one powstały? Arabowie palestyński uważają Palestynę za swoją ojczyznę i ani myślą o dziele się z kimkolwiek. Nie mają oni nic przeciw Żydom osiadłym w Palestynie od wieków, od t. zw. „Sefarów” począwszy a na t. zw. „Frankistach” skończywszy. (Są to nazwy szczepów żydowskich, które od wieków mieszkają w Palestynie, mówią po arabsku i żyją w największej zgodzie z Arabami).

Arabowie przeciw Żydom Arabowie natomiast bronią się przeciw imigracji żydowskiej, twierdząc słusznie czy niesłusznie — że wszędzie tam, gdzie przybywa nowy czynnik — w postaci imigranta żydowskiego, tam następuje zubożenie życia arabskiego, element napływowy usuwa po prostu z życia element od wieków osiadły, wykuł jego dobytek, stwarza nowy problem na małym skrawku ziemi, niewystarczającym obszarem do wielkiej rozbudowy, kosztem zubożenia tubylców.

Teza żydowska Z drugiej strony tezie arabskiej przeciwstawiają Żydzi swoją tezę. Od wieków Palestyna stanowiła dząźnię nie tylko religijną, ale też narodową Żydów na całym świecie. Palestyna była ich kolebką — stamtąd wyszli jako tułacz na świat, tam złożyli swoją świątynię, którą zburzyli ich wrogowie a której szczątki (mur placu) stanowią relikwie narodowe, u stóp których od wieków wznoszą oni modły o wolność. Niewątpliwie ich kultura była i jest nadal czynnikiem ważnym i odgrywać swoją rolę w rozwoju kraju.

14 okrętów wojen. amer. na wodach włoskich. Admiral Nimitz podkreśla znaczenie Morza Śródziemnego. Tarent. — Władze włoskie zostały poinformowane, iż pomiędzy 13 a 17 stycznia br. zawinie do portu w Tarent.

Lotniskowiec amerykański „Midway” w zatoce Neapolitańskiej.

zostanie tam aż do 17 lutego br. Chodzi o lotniskowiec „Midway”, 3 krążownik, oraz 10 torpedowców. Wszystkie okręty stać będą zakotwiczone poza granicą wód terytorialnych włoskich.

Pomoc amerykańska złagodzi kłopoty Anglii, ale ich nie usunie

LONDYN. — W czasie swego przemówienia na konferencji prasowej w Londynie, Sir Stafford Cripps ostrzegł naród o dalszych trudnościach gospodarczych, jakie czekała Anglia w roku 1948 oraz zapowiedział, iż koniecznie zwiększenia produkcji w W. Brytanii jest jedynym sposobem zdobycia dolarów, potrzebnych na przywóz żywności.

16 milionów ton angielskiego węgla dla Europy w r. 1948

LONDYN. — Brytyjski państwowy urząd kopalni węglnych ogłosił, iż W. Brytania postawiła sobie za cel wydobycie w 1948 roku 211 milionów ton węgla oraz wywieźć do krajów Europy 16 milionów ton. Pierwsze dostawy węgla brytyjskiego w roku bieżącym zostały już rozpoczęte do Szwecji.

10 nowych ministrów w rządzie marszałka Tito

Belgrad. — Premier Jugosławii marszałek Tito przeprowadził 8 stycznia br. zmiany w rządzie. W nowym rządzie zasiada 10 nowych ministrów. Większość nowych postaci w rządzie Tito, to aktywni komuniści.

Ambasador Kanady dekoruje swego rodaka w ambasadzie w Paryżu

P. Georges Vanier przyjął odznaczoną kapitanem Lucien Dumais, tajemny agentowi z czasów wojny, uczestnikowi wyprawy do Dieppe, gdzie dostał się z powrotem do Anglii. Zrehabilitowany spadkobiercą w. Francji, zorganizował kilka sieci Ruchu Oporu.

Małe sensacje z wielkiego świata

Posel Brytyjski Boyd Carpenter otrzymał powołanie z Ameryki, adresowane „Parlament brytyjski, Oxford”. Listonosz oświadczył, że jednak odpisał: „Nie ma tu parlamentu od Karola I”, ale powtórkę przyniósł go adresata. Jak wiadomo, nawet listonosz w wykonywaniu swego zawodu, musi być dobrym historykiem.

Wielkie niebezpieczeństwo

Z powodu różnic zapatrywań na przyszłość Palestyny i to nie tylko różnic między jej mieszkańcami, ale nawet między tymi, którzy zostali pozwoleni do tego przez inne Narody świata, by znaleźć jakieś wyjście z tej sytuacji, Palestyna stała się w tej chwili, jednym „wielkim niebezpieczeństwem” dla świata. W każdym razie jednym z wielu niebezpieczeństw — bo wpływy na wypadki w Palestynie nie są tylko wyłącznie wewnętrznej natury.

Szef Misji wojskowej amerykańskiej przybył do Grecji

Ateny. — Szef Wojskowej Misji amerykańskiej w Grecji generał Liversy przybył 7 stycznia br. w Waszyngtonu do Grecji. Na konferencji, prasowej 8. I. br. oświadczył on, iż Stany Zjednoczone dostarczyły dotychczas Grecji pomocy w broni i materiałach wojennych za 96 milionów dolarów. Obecnie Amerykanie dostarczają jeszcze dalszego sprzętu w formie dział 75 milimetrowych oraz moździerzy.

Rosyjsko-norweska umowa handlowa

Oslo. — W Moskwie została podpisana rosyjsko-norweska umowa handlowa. W myśl umowy, Związek Sowiecki przesyła do Norwegii 100 tysięcy ton paszety, 50 tysięcy ton żyta i wielkie ilości fosfatu manganu oraz rudy chromowej. Norwegia dostarczy Związkowi Sowieckiemu 20, 30.000 ton śledzi i aluminium.

10 nowych ministrów w rządzie marszałka Tito

Belgrad. — Premier Jugosławii marszałek Tito przeprowadził 8 stycznia br. zmiany w rządzie. W nowym rządzie zasiada 10 nowych ministrów. Większość nowych postaci w rządzie Tito, to aktywni komuniści.

Ambasador Kanady dekoruje swego rodaka w ambasadzie w Paryżu

P. Georges Vanier przyjął odznaczoną kapitanem Lucien Dumais, tajemny agentowi z czasów wojny, uczestnikowi wyprawy do Dieppe, gdzie dostał się z powrotem do Anglii. Zrehabilitowany spadkobiercą w. Francji, zorganizował kilka sieci Ruchu Oporu.

WY, które chodzimy kuchennymi schodami... POWIEŚĆ SIGRID BOO

horyzontów. Półki wzdłuż ścian i w kącie stojący globus, przenoszą myśli i marzenia w potężną, barwną i przesuadną dal. Przez pastelowo-żółte zasłony sączy się delikatne światło, które tutaj staje się dziwnie miękkie. A na dworze przed oknami widać kontury ciemnych drzew, wnoszących się do jasnego nieba. Delikatnie rozgalęzione brzozy rysują swą fantastyczną ornamentację na stale zmieniającym się widokregu.

STYCZEN

11

Niedziela

Dziś: Honoraty p.
Jutro: Artadusza
Po jutrze: Weroniki p.

Opłata za „Narodowca” wynosi:
Na okres jednego roku fr. 1.250.—
„ 6 miesięcy fr. 650.—
„ 3 miesięcy fr. 350.—
Pocztowe konto czekowe: C.C. LILLE 16.637

zamówienia i wszelkie listy należy adresować:
„NARODOWIEC” — LENS (P. de C.).

Ccha Onia

Londyński „Dziennik Polski i Dz. Z.” przynosi komunikat o zgrupowaniu „publicznym” w salce przy Katedrze Westminsterskiej, uzgodnionym przez „Związek Ziemi Wschodniej” — słynny z warcholstwa z czasów rządów szp. Generała Sikorskiego i St. Mikolajczyka. Zasiadają w nim bowiem przeważnie sanatoryj i pilsudowcy.

Celem oficjalnym zgrupowania było pozornie zajęcie „jedynolitej postawy wobec zagadnienia polskiej granicy na wschodzie”. Celem istotywnym było zgrupowanie St. Mikolajczyka, jego przyjaciół i całego polskiego obozu demokratycznego.

W zwołaniu tym współuczestniczyli pp. S. Józwiak, St. Mackiewicz, I. Pankiewicz, E. Rojek, St. Selgański i Piszczkowski. Wszyscy oczywiście składali hołdy p. A. Zaleskiemu, którego ustąpienie z rządu szp. Generała Sikorskiego swojego czasu domagała się Polska Podziemna — aż do skutku — z powodu jego związku z tak znaną w Warszawie w kręgu pilsudowców.

Według opowiadania naczelnego świadka przy mieszaniu z błotem przyjaciół St. Mikolajczyka, p. S. Józwiak, używając swolnego sobie karczemnego stylizacji wykwikawego, wyróżnił szczególnie „Narodowca”, jego wydawcę i korespondentów „Narodowca”. Bardzo się zaszczepił dla nas był przedmiotem nienawiści ze strony autentycznej polskiej reakcji sanacyjno-generowej, której p. Józwiak był zawsze wysłuszkaw.

W tej okolicy - blokowo - endemickiej kompani wyróżnił się również nastawicielą trynowego neofity niejakiego Selgańskiego, wyrzucony ongiś z P.S.L. za warcholstwo i występujący dziś z równym prawem jako „wiedzący”, z jakim p. Józwiak występuje jako „członek” Str. Pracy! P. Selgański jest zresztą przyjacielem innego „ludowca”, słynnego Putka, obecnie dyktarza warszawskiego, tak samo solidarnego z nim w nienawiści do przywódców prawdziwego P.S.L., jak solidarny z p. Józwiakiem jest przyjaciel Gomulki Widły-Wirski, również z fałszywego stroniacza pracy.

Redaktor „Dziennika Polskiego i Dz. Z.” uczelniał bardzo dobrze, umieszczając ten komunikat o zwołaniu St. Mikolajczyka i Przewidy P.S.L. przez kolegów rozważnych p. Selgańskiego w Kraju — p.p. Banacha, Wycocha itp., „oczyszczających” obojętnie krąg ludowy w Kraju w sojuszu z Bezkolą i P.P.R. Człowiekiem, czytając oba komunikaty, łatwo wyrobił sobie odpowiednie zdanie o pokrewieństwie ideowym wrogów demokracji polskiej z obu krajów.

Była to manifestacja odłamku najskrajniejszego skłonu warcholstwa i warcholstwa wśród emigracji polskiej w Wielkiej Brytanii.

Jak głębokie jest to pokrewieństwo skrajnych skrzydeł prawicy i lewicy, tego dowodem podobny wiec zapowiedziany przez P.P.R. do Marles les Mines, na który przyjadzie trockistów z „Gazety Polskiej” wysyłają Mondrzycka, który ma pisać o Mikolajczyku. Dziś jednak to warcholstwo i kłócenie społeczeństwa polskiego, by nim rządzić za pomocą — baba, niktogo już w b'ad nie wprowadzi.

Kto obejmie stanowiska przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego?

Parż. — Zgromadzenie Narodowe, jak zwykle na początku roku, na pierwszym posiedzeniu nowej sesji, w dniu 13 bm. dokona wyboru nowego prezydium. Jest bardzo prawdopodobne, że na stanowisku przewodniczącego, zajmowanym dotychczas przez p. Edwardsa Herriot, zajdzie zmiana. O przewodnictwo zamierzają ubiegać się socjaliści dla jednego ze swoich członków, wysuwając fakt, że członek partii radykalów, do której należy p. Herriot, jest już przewodniczącym Rady Republiki, a członek M.R.P., przewodniczącym Zgromadzenia Unii Francuskiej, Socjaliści zamierzają wysunąć kandydaturę p. Le Troquer.

920.830 milionów banknotów w obiegu

Parż. — Bilans Banku Francji za tydzień do 31. grudnia 1947 wykazuje wzrost sumy banknotów będących w obiegu o 14 miliardów 687 milionów fr. w stosunku do poprzedniego tygodnia. Obecnie znajduje się w obiegu 920 miliardów 830 milionów fr., czyli 187 miliardów 333 milionów fr. więcej niż w dniu 2. stycznia 1947.

Zalicki Bank Francji wzrosły w tygodniu bilansowym o 3 miliardy 900 milionów fr., w porównaniu do poprzedniego tygodnia. Zalicki wynoszą obecnie ogółem 147 miliardów 400 milionów fr., w stosunku do 72 miliardów 100 milionów fr. na początku ubiegłego roku.

Prezydent Vincent Auriol

(Foto: Associated Press) wygłasza przemówienie na bankiecie prasy anglo-amerykańskiej w Paryżu. Treść przemówienia ukazała się w nrze 7-tytnym „Narodowca”.

Więści z Polski

Niegospodarcze gospodarzenie

W myśl zasady: „Każdy sobie rzepkę skrobie”

Warszawa. — Także przy odbudowie Warszawy „Każdy sobie rzepkę skrobie”. Stwierdził to dziennik „Życie Warszawy” pisząc m. i.:

„Znane było w Warszawie w pierwszym okresie po wyzwoleniu zjawisko określane mianem partyzantki budowlanej. Polegało na odbudowaniu Warszawy przez poszczególne instytucje, urzędy i ministerstwa na własną rękę, bez wzajemnego uzgodnienia robót, w sposób przeważnie nieskonomiczny, czasem bardzo kosztowny. Który z urzędów pierwszy „chwycił” gmach, która instytucja była „silniejsza”, lub zasobniejsza w fundusze, przystępowała do remontu wybranego przez siebie obiektu bez oglądania się na żadne względy, czy inne, nieraz ważniejsze potrzeby Warszawy.”

Mimo, że dziś ma być nieco lepiej, jednak „Życie Warszawy” pisze o stosunkach dzisiejszych: „Niestety nie można powiedzieć, aby zasada uzgodnienia robót stosowana była na skromnym odcinku pracy umiędzynarodowionej Warszawy, oraz w działalności niektórych instytucji państwowych. Many na myśl roboty, prowadzone w Warszawie przez przedsiębiorstwa miejskie, pod takim tytułem pisze „Życie Warszawy”:

„Coraz więcej karamboli w ciemnościach”

Pod takim tytułem pisze „Życie Warszawy”: Warszawa znowu niestety zaczyna tonąć w ciemnościach. Nie świecą się wyśta, więc, trudno — to są konieczne oszczędności, chociażki wygasyli liczne numery domów i gęsiędziesiątka tylko pał są lampy uliczne. Niedawno jeszcze Elektryczna Warszawska podawała, że jest ich ponad 3 tysiące (8 tys. było przed wojną). Dziś mówi się wstydliwie — o tysiącu. Nic więc dziwnego, że w tych warunkach bezpieczeństwo wciąż potęgającego się ruchu pojazdów mechanicznych zmalało znacznie. Odzwierciedleniem tej sytuacji były ostatnio wypowiedzi członków Komisji Komunikacji St. R.M. i Przewidy St. R.M.

Stwierdzono bowiem, że nie tylko brak oświetlenia na liczbnych, dłuższych odcinkach ulic, ale ciemności panują również na skrzyżowaniach najważniejszych i najruchliwszych arterii miejskich. Regulujący tutaj przepływ pojazdów milicjanci Kompanii Ruchu, narazeni są stale na najechania, a więc na kalectwo i śmierć, 8 wypadków tego rodzaju zarejestrowano w ostatnich kilku tygodniach.

Bezrobocie wśród kobiet

Warszawa. — Nie jest tajemnicą, że znaczny odsetek kobiet nie może znaleźć zajęcia. Przyczyna jest jedna: brak kwalifikacji. Oto dane z jednego tylko Urzędu Zatrudnienia. Zarejestrowano 1.231 bezrobotnych kobiet. Wśród nich liczbą niewykwalfikowanych stanowiska 900 — czyli trzy czwarte wszystkich kobiet, poszukujących pracy na tym terenie. Przeprowadzono dokładniejszą ankietę. Z tych 900 kobiet tylko 46 miało pewne przygotowanie do pracy zawodowej. 472 natomiast umiały tylko szyc na maszynie, lecz nie posiadały żadnych wiadomości z zakresu kroju i szycia fachowego.

Jedną z przyczyn tego, że znaczna część tych kobiet — to wdowy i że łączni posiadają one na utrzymaniu 500 dzieci, to powyższe przykładać stanie się najcięższym doziem, jak bardzo jest potrzebna akcja, zmierzająca do usamodzielnienia kobiet i stworzenia im warunków egzystencji.

Humor warszawski

Sprawa o szeszy

Przygody Rafała Pigulki

W. T. CHRISTINE

KALIBER 6,35

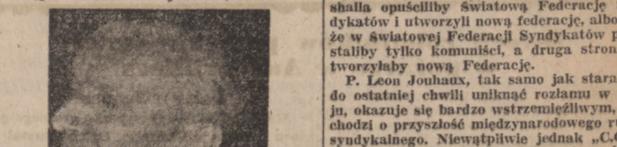
Fowidła sensacyjna

mywacza, który w rezultacie nie został ujęty i mógł kręcić się gdzieś w pobliżu. Takie historie nie usposabiają policjantów do snu, proszę mi wierzyć. Zresztą tak się złożyło, że nie spałem jeszcze w chwili, gdy nastąpiła zmiana posterunków. Czy sądzi pan, że constable, który już odeśpał swoje, będzie drzemał, szczególnie gdy kolega go uprzedza o możliwości napadu ze strony czającego się gdzieś w palacu opryska? Przypadkiem słyszałem ich rozmowę — dorzucił.

W takim razie któryś tam wszedł? Przed oknem stał policjant. Chyba, że oddalił się na chwilę i właśnie wtedy?

Czy dojdzie do rozłamu w Światowej Federacji Syndykatów?

PARYZ. — Coraz częściej pojawiają się w prasie wiadomości o tym, że rozłam, jaki nastąpił we francuskiej C.G.T., może odbić

(Foto: Keystone) P. Le Leap, następca p. Jouxhau na stanowisku sekretarza generalnego C.G.T.

Wielką Brytanią układ handlowy, na podstawie którego polski przemysł drzewny dostarczy W. Brytanię znacznej ilości budulca oraz wszelkiego rodzaju mebli. Wartość dostaw oceniana jest na 3 miliony dolarów.

Pszemica i kukurydza z Rumunii i Jugosławii dla Polski

Warszawa. — Polskie Ministerstwo Rolnictwa oświadczyło, iż Polska otrzyma z Rumunii i Jugosławii znaczne ilości pszenicy i kukurydzy. Ministerstwo Rolnictwa zapowiedziało, iż kukurydza przeznaczona będzie wyeksportowana na nasz. Dwa statki, jeden z niemieckim „Georgias” wyjechał już z portu rumuńskiego z kukurydzą a statek polski „Opole” opuścił Split w Jugosławii, wioząc do Gdyni ładunek pszenicy.

Aresztowanie nieuczciwej kasjerki

W ubiegłym miesiącu aresztowano kilku kasjerów Kolejowych Dworca Głównego w Warszawie, za popełnione nadużycia przy sprzedaży biletów. Obwieszczone, że nadużycia biletowe będą konsekwentnie likwidowane, a pobieranie przysmugowych baczyszów przez niektórych kasjerów nie będzie tolerowane.

„Jublat” rozbił się po 2-dniowej służbie

Wrocław. — Donoszono o oddaniu do użytku pasażerów komunikacji tramwajowej setnego wozu silnikowego, wyremontowanego w warsztatach głównych Miejskich Zakładów Komunikacyjnych. Jak się jednak okazało „jublat” miał pecha, gdyż po kilku godzinach zaledwie 2 dni i został zupełnie rozbit przez wojskowy samochód ciężarowy, który pojechał z powrotem do warsztatu, celem dokonania gruntownego remontu.

Przestroga dla rodziców

Wrocław. — Na terenie Wrocławia zdarzają się ostatnio dość częste wypadki karzydowego porwania maloletnich dzieci bez opieki rodziców, co w skutkach sycych ma tragiczne niejednokrotnie następstwa. Niedawno ugotowało się żywym w kotle z wrzącą wodą jednoroczne dziecko, pozostawione w kuchni przez pijanych rodziców.

W okresie świąt uległo poparzeniu ogniem 4-letnie dziecko Łaskowskich, zam. przy ul. Kraszewskiego. Dziecko, pozostawione bez opieki w mieszkaniu, zaczęło bawić się zapalniczką. W pewnej chwili fosfor od zapalniczki zapalił wysuszone dziecko w czosy. Na krzyk chłopczyka, nadbiegli sąsiedzi, którzy usiłowali dostać się do mieszkania, bezskutecznie. Dopiero po przyjęciu rodziców wezwano do nieszcześliwego dziecka lekarza. Istnieje obawa, że dziecko straci wzrok wskutek spóźnionej pomocy lekarskiej.

Wojdźmy teraz do kościoła świętego Ludwika. Zaraz na prawo stoi karawan pogrzebowy Napoleona z wyspy św. Heleny z roku 1821. Został on podarowany w roku 1858 Napoleonowi III, przez królową Wiktorję angielską, Kaplicą Napoleona I, znajduje się po prawej stronie ołtarza. Są tutaj: płyta kamienna z grobu Napoleona na wyspie św. Heleny, głowa cesarza odbita w gipsie na żołą 6mterci, miejsce tymczasowe, gdzie spoczywały zwłoki cesarza przed ukończeniem krypty. Na ścianach są piękne obrazy: Obrab fregaty „Le Belle Poule” w jasnym kolorach, rzewny widok na grób cesarza w dolinie „geranium” na wyspie, oceniony wizerb błażący, dalej piękna apoteoza w formie łuku, na którym wypisane są wszystkie zwycięstwa Napoleona I, a jego twarz pośrodku. Widać również: obraz ołtarzowy, w ołtarzu pośrodku znajduje się cahn, służący do przewiezienia ciała do Paryża i wreszcie rzewne „pamiętniki” z wyspy. Jest więc: kawałek czarnej wstążki złożonej w kokardkę, pocztówka, zaczęty list, kawałek świeczki stearynowych, drewnianka, liście, gałązki tui, kawałeczki krakowskiego ogrzadnia „pobielonego na błękitno i wyblakłego od lat.

Okno-szczelina pozwala widzieć stąd obryzy m kryzy z ołtarza krypty. Oświetlone słonecznym zieleńca rzucają blaski, w których łączy się perspektywa witraży, przez które wpada światło do wnętrza „Eglise du Dome”. Wyszedszy z kościoła świętego Ludwika korytarzem na drugie podwórze, za opłatą pięciu franków można zwiędzić grób Napoleona I.

Kamysko jest cały wzruszony i z żalem opuszcza kościół — Co tu chorągwi wisi u stropu... — szepcze zdziwiony.

Dawniej było znacznie więcej. Kiedy w roku 1814 alianci wchodzili do Paryża, za rzadca Pałacu Inwalidów rozciął spalił tysiące czterysta sztandarów. Tam na lewo od ołtarza jest pomnik-grobowiec z orłem, poświęcony lotnikom, a tutaj wóci i palmy. Patrząc co za piękna Pallas-Atena... W roku 1837 w kościele św. Ludwika zostało odprawione pierwsze raz sławne „Requiem” Berlioz z udziałem setki śpiewaków i tylu muzyków. Lecz chodzący już Czas ucieka a mamy jeszcze dużo do zwiedzenia.

Przed nami przemknęła piękność murzyńska

Wielkiemu teraz do kościoła świętego Ludwika. Zaraz na prawo stoi karawan pogrzebowy Napoleona z wyspy św. Heleny z roku 1821. Został on podarowany w roku 1858 Napoleonowi III, przez królową Wiktorję angielską, Kaplicą Napoleona I, znajduje się po prawej stronie ołtarza. Są tutaj: płyta kamienna z grobu Napoleona na wyspie św. Heleny, głowa cesarza odbita w gipsie na żołą 6mterci, miejsce tymczasowe, gdzie spoczywały zwłoki cesarza przed ukończeniem krypty. Na ścianach są piękne obrazy: Obrab fregaty „Le Belle Poule” w jasnym kolorach, rzewny widok na grób cesarza w dolinie „geranium” na wyspie, oceniony wizerb błażący, dalej piękna apoteoza w formie łuku, na którym wypisane są wszystkie zwycięstwa Napoleona I, a jego twarz pośrodku. Widać również: obraz ołtarzowy, w ołtarzu pośrodku znajduje się cahn, służący do przewiezienia ciała do Paryża i wreszcie rzewne „pamiętniki” z wyspy. Jest więc: kawałek czarnej wstążki złożonej w kokardkę, pocztówka, zaczęty list, kawałek świeczki stearynowych, drewnianka, liście, gałązki tui, kawałeczki krakowskiego ogrzadnia „pobielonego na błękitno i wyblakłego od lat.

Okno-szczelina pozwala widzieć stąd obryzy m kryzy z ołtarza krypty. Oświetlone słonecznym zieleńca rzucają blaski, w których łączy się perspektywa witraży, przez które wpada światło do wnętrza „Eglise du Dome”. Wyszedszy z kościoła świętego Ludwika korytarzem na drugie podwórze, za opłatą pięciu franków można zwiędzić grób Napoleona I.

Kamysko jest cały wzruszony i z żalem opuszcza kościół — Co tu chorągwi wisi u stropu... — szepcze zdziwiony.

Dawniej było znacznie więcej. Kiedy w roku 1814 alianci wchodzili do Paryża, za rzadca Pałacu Inwalidów rozciął spalił tysiące czterysta sztandarów. Tam na lewo od ołtarza jest pomnik-grobowiec z orłem, poświęcony lotnikom, a tutaj wóci i palmy. Patrząc co za piękna Pallas-Atena... W roku 1837 w kościele św. Ludwika zostało odprawione pierwsze raz sławne „Requiem” Berlioz z udziałem setki śpiewaków i tylu muzyków. Lecz chodzący już Czas ucieka a mamy jeszcze dużo do zwiedzenia.

Przed nami przemknęła piękność murzyńska

Wielkiemu teraz do kościoła świętego Ludwika. Zaraz na prawo stoi karawan pogrzebowy Napoleona z wyspy św. Heleny z roku 1821. Został on podarowany w roku 1858 Napoleonowi III, przez królową Wiktorję angielską, Kaplicą Napoleona I, znajduje się po prawej stronie ołtarza. Są tutaj: płyta kamienna z grobu Napoleona na wyspie św. Heleny, głowa cesarza odbita w gipsie na żołą 6mterci, miejsce tymczasowe, gdzie spoczywały zwłoki cesarza przed ukończeniem krypty. Na ścianach są piękne obrazy: Obrab fregaty „Le Belle Poule” w jasnym kolorach, rzewny widok na grób cesarza w dolinie „geranium” na wyspie, oceniony wizerb błażący, dalej piękna apoteoza w formie łuku, na którym wypisane są wszystkie zwycięstwa Napoleona I, a jego twarz pośrodku. Widać również: obraz ołtarzowy, w ołtarzu pośrodku znajduje się cahn, służący do przewiezienia ciała do Paryża i wreszcie rzewne „pamiętniki” z wyspy. Jest więc: kawałek czarnej wstążki złożonej w kokardkę, pocztówka, zaczęty list, kawałek świeczki stearynowych, drewnianka, liście, gałązki tui, kawałeczki krakowskiego ogrzadnia „pobielonego na błękitno i wyblakłego od lat.

Okno-szczelina pozwala widzieć stąd obryzy m kryzy z ołtarza krypty. Oświetlone słonecznym zieleńca rzucają blaski, w których łączy się perspektywa witraży, przez które wpada światło do wnętrza „Eglise du Dome”. Wyszedszy z kościoła świętego Ludwika korytarzem na drugie podwórze, za opłatą pięciu franków można zwiędzić grób Napoleona I.

Kamysko jest cały wzruszony i z żalem opuszcza kościół — Co tu chorągwi wisi u stropu... — szepcze zdziwiony.

Dawniej było znacznie więcej. Kiedy w roku 1814 alianci wchodzili do Paryża, za rzadca Pałacu Inwalidów rozciął spalił tysiące czterysta sztandarów. Tam na lewo od ołtarza jest pomnik-grobowiec z orłem, poświęcony lotnikom, a tutaj wóci i palmy. Patrząc co za piękna Pallas-Atena... W roku 1837 w kościele św. Ludwika zostało odprawione pierwsze raz sławne „Requiem” Berlioz z udziałem setki śpiewaków i tylu muzyków. Lecz chodzący już Czas ucieka a mamy jeszcze dużo do zwiedzenia.

Przed nami przemknęła piękność murzyńska

Wielkiemu teraz do kościoła świętego Ludwika. Zaraz na prawo stoi karawan pogrzebowy Napoleona z wyspy św. Heleny z roku 1821. Został on podarowany w roku 1858 Napoleonowi III, przez królową Wiktorję angielską, Kaplicą Napoleona I, znajduje się po prawej stronie ołtarza. Są tutaj: płyta kamienna z grobu Napoleona na wyspie św. Heleny, głowa cesarza odbita w gipsie na żołą 6mterci, miejsce tymczasowe, gdzie spoczywały zwłoki cesarza przed ukończeniem krypty. Na ścianach są piękne obrazy: Obrab fregaty „Le Belle Poule” w jasnym kolorach, rzewny widok na grób cesarza w dolinie „geranium” na wyspie, oceniony wizerb błażący, dalej piękna apoteoza w formie łuku, na którym wypisane są wszystkie zwycięstwa Napoleona I, a jego twarz pośrodku. Widać również: obraz ołtarzowy, w ołtarzu pośrodku znajduje się cahn, służący do przewiezienia ciała do Paryża i wreszcie rzewne „pamiętniki” z wyspy. Jest więc: kawałek czarnej wstążki złożonej w kokardkę, pocztówka, zaczęty list, kawałek świeczki stearynowych, drewnianka, liście, gałązki tui, kawałeczki krakowskiego ogrzadnia „pobielonego na błękitno i wyblakłego od lat.

650 syndykatów „Force Ouvriere” w okręgu paryskim

Parż. — „C.G.T. - Force Ouvriere” ogłasza, że w okręgu paryskim istnieje obecnie 650 syndykatów „Force-Ouvriere”.

Rola Trzeciej Siły we Francji

LONDYN. — Dziennik liberalny „Manchester Guardian” ogłosił artykuł wstepny o położeniu we Francji.

„We Francji jak gdzieindziej, pisze, polityka jest odbiciem charakteru narodowego”. Podkreśliwszy, że opozycja między socjalistami i komunistami jest przede wszystkim ideowa, organ liberalów pisze: „Francji sągraża powstanie niebezpieczeństwo. Pewny rozdział Francji, jak w r. 1947, między obóz nieunięwalni i zemsty z jednej strony oraz nieważni i strachu z drugiej strony, wzbudził by obawy o jej przetrwanie”.

„Trzecia Siła może przeto odegrać rolę wielkiej wagi. Powinna wystąpić przeciwko rozkładaniu namietności i starać się zorganizować Francję ludzką i tolerancyjną, skłonna wadać niebezpieczeństwo do stanowczego prowadzenia polityki śmiałych reform”.

(Przedruk uzbrojony)

Pan Kamysko zwiedza Paryż

Kościół St. Louis des Invalides

Wielkiemu teraz do kościoła świętego Ludwika. Zaraz na prawo stoi karawan pogrzebowy Napoleona z wyspy św. Heleny z roku 1821. Został on podarowany w roku 1858 Napoleonowi III, przez królową Wiktorję angielską, Kaplicą Napoleona I, znajduje się po prawej stronie ołtarza. Są tutaj: płyta kamienna z grobu Napoleona na wyspie św. Heleny, głowa cesarza odbita w gipsie na żołą 6mterci, miejsce tymczasowe, gdzie spoczywały zwłoki cesarza przed ukończeniem krypty. Na ścianach są piękne obrazy: Obrab fregaty „Le Belle Poule” w jasnym kolorach, rzewny widok na grób cesarza w dolinie „geranium” na wyspie, oceniony wizerb błażący, dalej piękna apoteoza w formie łuku, na którym wypisane są wszystkie zwycięstwa Napoleona I, a jego twarz pośrodku. Widać również: obraz ołtarzowy, w ołtarzu pośrodku znajduje się cahn, służący do przewiezienia ciała do Paryża i wreszcie rzewne „pamiętniki” z wyspy. Jest więc: kawałek czarnej wstążki złożonej w kokardkę, pocztówka, zaczęty list, kawałek świeczki stearynowych, drewnianka, liście, gałązki tui, kawałeczki krakowskiego ogrzadnia „pobielonego na błękitno i wyblakłego od lat.

Okno-szczelina pozwala widzieć stąd obryzy m kryzy z ołtarza krypty. Oświetlone słonecznym zieleńca rzucają blaski, w których łączy się perspektywa witraży, przez które wpada światło do wnętrza „Eglise du Dome”. Wyszedszy z kościoła świętego Ludwika korytarzem na drugie podwórze, za opłatą pięciu franków można zwiędzić grób Napoleona I.

Kamysko jest cały wzruszony i z żalem opuszcza kościół — Co tu chorągwi wisi u stropu... — szepcze zdziwiony.

Dawniej było znacznie więcej. Kiedy w roku 1814 alianci wchodzili do Paryża, za rzadca Pałacu Inwalidów rozciął spalił tysiące czterysta sztandarów. Tam na lewo od ołtarza jest pomnik-grobowiec z orłem, poświęcony lotnikom, a tutaj wóci i palmy. Patrząc co za piękna Pallas-Atena... W roku 1837 w kościele św. Ludwika zostało odprawione pierwsze raz sławne „Requiem” Berlioz z udziałem setki śpiewaków i tylu muzyków. Lecz chodzący już Czas ucieka a mamy jeszcze dużo do zwiedzenia.

Przed nami przemknęła piękność murzyńska

Wielkiemu teraz do kościoła świętego Ludwika. Zaraz na prawo stoi karawan pogrzebowy Napoleona z wyspy św. Heleny z roku 1821. Został on podarowany w roku 1858 Napoleonowi III, przez królową Wiktorję angielską, Kaplicą Napoleona I, znajduje się po prawej stronie ołtarza. Są tutaj: płyta kamienna z grobu Napoleona na wyspie św. Heleny, głowa cesarza odbita w gipsie na żołą 6mterci, miejsce tymczasowe, gdzie spoczywały zwłoki cesarza przed ukończeniem krypty. Na ścianach są piękne obrazy: Obrab fregaty „Le Belle Poule” w jasnym kolorach, rzewny widok na grób cesarza w dolinie „geranium” na wyspie, oceniony wizerb błażący, dalej piękna apoteoza w formie łuku, na którym wypisane są wszystkie zwycięstwa Napoleona I, a jego twarz pośrodku. Widać również: obraz ołtarzowy, w ołtarzu pośrodku znajduje się cahn, służący do przewiezienia ciała do Paryża i wreszcie rzewne „pamiętniki” z wyspy. Jest więc: kawałek czarnej wstążki złożonej w kokardkę, pocztówka, zaczęty list, kawałek świeczki stearynowych, drewnianka, liście, gałązki tui, kawałeczki krakowskiego ogrzadnia „pobielonego na błękitno i wyblakłego od lat.

Okno-szczelina pozwala widzieć stąd obryzy m kryzy z ołtarza krypty. Oświetlone słonecznym zieleńca rzucają blaski, w których łączy się perspektywa witraży, przez które wpada światło do wnętrza „Eglise du Dome”. Wyszedszy z kościoła świętego Ludwika korytarzem na drugie podwórze, za opłatą pięciu franków można zwiędzić grób Napoleona I.

Kamysko jest cały wzruszony i z żalem opuszcza kościół — Co tu chorągwi wisi u stropu... — szepcze zdziwiony.

Dawniej było znacznie więcej. Kiedy w roku 1814 alianci wchodzili do Paryża, za rzadca Pałacu Inwalidów rozciął spalił tysiące czterysta sztandarów. Tam na lewo od ołtarza jest pomnik-grobowiec z orłem, poświęcony lotnikom, a tutaj wóci i palmy. Patrząc co za piękna Pallas-Atena... W roku 1837 w kościele św. Ludwika zostało odprawione pierwsze raz sławne „Requiem” Berlioz z udziałem setki śpiewaków i tylu muzyków. Lecz chodzący już Czas ucieka a mamy jeszcze dużo do zwiedzenia.

Przed nami przemknęła piękność murzyńska

Wielkiemu teraz do kościoła świętego Ludwika. Zaraz na prawo stoi karawan pogrzebowy Napoleona z wyspy św. Heleny z roku 1821. Został on podarowany w roku 1858 Napoleonowi III, przez królową Wiktorję angielską, Kaplicą Napoleona I, znajduje się po prawej stronie ołtarza. Są tutaj: płyta kamienna z grobu Napoleona na wyspie św. Heleny, głowa cesarza odbita w gipsie na żołą 6mterci, miejsce tymczasowe, gdzie spoczywały zwłoki cesarza przed ukończeniem krypty. Na ścianach są piękne obrazy: Obrab fregaty „Le Belle Poule” w jasnym kolorach, rzewny widok na grób cesarza w dolinie „geranium” na wyspie, oceniony wizerb błażący, dalej piękna apoteoza w formie łuku, na którym wypisane są wszystkie zwycięstwa Napoleona I, a jego twarz pośrodku. Widać również: obraz ołtarzowy, w ołtarzu pośrodku znajduje się cahn, służący do przewiezienia ciała do Paryża i wreszcie rzewne „pamiętniki” z wyspy. Jest więc: kawałek czarnej wstążki złożonej w kokardkę, pocztówka, zaczęty list, kawałek świeczki stearynowych, drewnianka, liście, gałązki tui, kawałeczki krakowskiego ogrzadnia „pobielonego na błękitno i wyblakłego od lat.

Okno-szczelina pozwala widzieć stąd obryzy m kryzy z ołtarza krypty. Oświetlone słonecznym zieleńca rzucają blaski, w których łączy się perspektywa witraży, przez które wpada światło do wnętrza „Eglise du Dome”. Wyszedszy z kościoła świętego Ludwika korytarzem na drugie podwórze, za opłatą pięciu franków można zwiędzić grób Napoleona I.

Kamysko jest cały wzruszony i z żalem opuszcza kościół — Co tu chorągwi wisi u stropu... — szepcze zdziwiony.

Dawniej było znacznie więcej. Kiedy w roku 1814 alianci wchodzili do Paryża, za rzadca Pałacu Inwalidów rozciął spalił tysiące czterysta sztandarów. Tam na lewo od ołtarza jest pomnik-grobowiec z orłem, poświęcony lotnikom, a tutaj wóci i palmy. Patrząc co za piękna Pallas-Atena... W roku 1837 w kościele św. Ludwika zostało odprawione pierwsze raz sławne „Requiem” Berlioz z udziałem setki śpiewaków i tylu muzyków. Lecz chodzący już Czas ucieka a mamy jeszcze dużo do zwiedzenia.

Przed nami przemknęła piękność murzyńska

Wielkiemu teraz do kościoła świętego Ludwika. Zaraz na prawo stoi karawan pogrzebowy Napoleona z wyspy św. Heleny z roku 1821. Został on podarowany w roku 1858 Napoleonowi III, przez królową Wiktorję angielską, Kaplicą Napoleona I, znajduje się po prawej stronie ołtarza. Są tutaj: płyta kamienna z grobu Napoleona na wyspie św. Heleny, głowa cesarza odbita w gipsie na żołą 6mterci, miejsce tymczasowe, gdzie spoczywały zwłoki cesarza przed ukończeniem krypty. Na ścianach są piękne obrazy: Obrab fregaty „Le Belle Poule” w jasnym kolorach, rzewny widok na grób cesarza w dolinie „geranium” na wyspie, oceniony wizerb błażący, dalej piękna apoteoza w formie łuku, na którym wypisane są wszystkie zwycięstwa Napoleona I, a jego twarz pośrodku. Widać również: obraz ołtarzowy, w ołtarzu pośrodku znajduje się cahn, służący do przewiezienia ciała do Paryża i wreszcie rzewne „pamiętniki” z wyspy. Jest więc: kawałek czarnej wstążki złożonej w kokardkę, pocztówka, zaczęty list, kawałek świeczki stearynowych, drewnianka, liście, gałązki tui, kawałeczki krakowskiego ogrzadnia „pobielonego na błękitno i wyblakłego od lat.

